

Tilskudsbeløbene til kommuner med mindre øer udgør for 2004 10,5 mio. kr. og er forøget med 1,5 mio. kr. i forhold til de foregående år. Ø-kommunerne har således fået et løft i særtilskuddet bl.a. til finansiering af de merudgifter, som ø-kommunerne har til ø-skolerne.

I oversigten nedenfor fremgår ø-kommuner-nes tilskud for 2004.

Kommuner	§ 19 Ø-tilskud (i 1.000 kr.)
Bjergsted	2.310
Skælskør	1.442
Ravnsborg	3.024
Fåborg	812
Rudkøbing	350
Sundsøre	2.562
I alt	10.500

Der er tale om et generelt tilskud. Det indebærer, at kommunerne ikke er pålagt særlige bindinger i forbindelse med anvendelsen af dette tilskud, heller ikke vedrørende folkeskolevæsen.

Spm. nr. S 4149

Til udenrigsministeren (1/8 03) af:

Villy Søvnald (SF):

»Vil regeringen, på baggrund af Human Rights Watch's seneste rapport om situationen i Afghanistan, der bl.a. fortæller om politiske attentater, overfald på kvinder, paramilitære ledere, udbredt utryghed og usikkerhed samt utallige eksempler på overtrædelser af menneskerettighederne, kommentere rapporten som helhed samt oplyse om hvilken strategi regeringen følger for at sikre civilbefolkningen i Afghanistan, herunder hvilke succeskriterier regeringen har for genopretningen af landet?«

Svar (13/8 03)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Regeringen finder ligesom Human Rights Watch, at menneskerettighedssituationen i Afghanistan er stærkt bekymrende. Der er sket fremskridt på en række områder – den uafhæn-

gige menneskerettighedskommission har påbegyndt sit arbejde, soldater og politi trænes i menneskerettigheder, og der findes menneskerettighedsmonitører over hele landet.

Som det også fremgår af rapporten fra Human Rights Watch, hænger en forbedring af menneskerettighedssituationen uløseligt sammen med en forbedring af sikkerhedssituationen. Det er en kendsgerning, at det ikke er lykkedes den afghanske regering at opnå fuld kontrol med hele landet. For den afghanske regering har det ikke været muligt at udskifte selv yderst kontroversielle provinsguvernører, da det ville have bragt stabiliseringsprocessen i fare og have ført til en genopblussen af borgerkrigen. Dette har ført til en vanskelig balancegang for såvel den afghanske regering som det internationale samfund, hvor man på den ene side søger at lægge pres på guvernørerne for bl.a. at overholde menneskerettigheder og for at bidrage med told og skatteindtægter, samtidig med at man er afhængig af disse guvernørers tilslutning til Bonn-processen. Dertil kommer problemet med de lokale krigsherrer, som også kun kan løses ad åre, når en national hær og et nationalt politiberedskab er etablerede og fuldt funktionsdygtige i alle landets provinser.

Den afghanske regering har med støtte fra det internationale samfund iværksat reformer, som skal føre til etableringen af en national hær og et nationalt politi – begge sekulære og underlagt civil kontrol. Træningsforløb er godt i gang for mange tusinde soldater og politifolk, men det vil vare flere år før alle provinser er dækket af nyuddannede soldater og politifolk.

En hurtig forbedring af sikkerheden i Afghanistans provinser er helt afgørende for fremdriften i den politiske overgangsproces og for genopbygningen af landet. Denne erkendelse kombineret med, at der i det internationale samfund ikke har været tilslutning til en udvidelse af den internationale sikkerhedsstyrkes (ISAFs) operationsområde, har ført til, at USA og Storbritannien har taget initiativ til at oprette otte internationale enheder (»Provincial Reconstruction Teams«) omkring en række større byer uden for Kabul-området. Disse teams, som består af både militære og civile personer, har til opgave at bidrage til stabiliteten og at understøtte den ledende rolle for den afghanske regering i genopbygningen af landet. Danmark har besluttet at yde et bidrag på 4-6 militærpersoner samt 1-2 civile til det britiske team i Mazar-e-Sharif.